

EL TEMPS

DIRECCIÓ, ADMINISTRACIÓ, PUBLICITAT I VENDES: Avda. del Baró de Càrcer, 40, 13. 46001 València. Telèfon: (96) 352 48 69. Fax: (96) 352 09 83.

REDACCIÓ DE BARCELONA: Carrer de Casanova, 46, 4-2. 08011 Barcelona. Telèfon: (93) 451 03 75 i 323 00 71. Fax: (93) 323 35 41.

REDACCIÓ DE MALLORCA: Plaça de Caterina Thomàs, 4, 4rt, B. 07001 Palma de Mallorca. Telèfon: (971) 72 07 96. Fax: (971) 72 07 63.

EDITA: Edicions del País Valencià, SA.
PRESIDENT: Rafael Mansanet.
EDITOR: Eliseu Climent.

DIRECTOR: Oriol Castanyes.

SUBDIRECTOR: Miquel Alberola.

REDACCIÓ DE VALÈNCIA: Jordi Sebastià (*Cap de redacció*), Lola Carrasco, Xavier Mínguez, Joan Morales, Ignasi Pellicer i Rafa Gil (*Fotògraf*).

REDACCIÓ BARCELONA: Assumpció Maresma (*Cap de redacció*), Oriol Malló, Pere Martí, Eduard Voltas i Mercè Montoliu.

REDACCIÓ MALLORCA: Miquel Payeras.

CORRESPONSALS: F. Robert (Andorra), C. Bellmunt (Tarragona), P. Alberola (Alacant), X. Planas (Girona), P. Codonyan (Perpinyà), J. Casaprima (Lleida).

RÚBRICUES: Andreu Alfaro, Jordi Ballo, Ramon Barnils, Pere Calders, Fàbia Estapé, Joan F. Mira, Vicent Partal, J.J. Pérez Benlloch, Manuel Vicent.

COL·LABORADORS: E. Aguilera, J. Alandes, S. Alcalá, L. Bonada, F. Bueno, F. de P. Burguera, X. Bussé, J. A. Benach, F. Caballero, Romà de la Calle, C. Capdevila, Antoni Castel, E. T. Climent, J. Comellas, A. Cort, S. Cucurella, M. Domínguez, X. Duran, M. Ferrando, L. Ferrí, V. Franch, C. Gàmez, J.L. Guarnier, D. P. Grau, A. Guasch, J.M. Jàtiva, J. M. Lloró, J. Marí, J. Morell, T. Picazo, M. Porta Perales, P. Quintana, A. Reig, J. Reus, M. Serra, J. L. Sirera, M. Soler, F. Torrent, X.R. Trigo, E. Vizcarra.

COL·LABORADORS GRÀFICS: J. Andrés, S. Llosa, J. Morera, V. Navarro i C.Puértolas.

ARXIU: Jesús Prats (Fotografia), Rosa Serrano (Documentació).

PUBLICITAT I PROMOCIÓ: Jordi Enguix (*Cap de publicitat*), Pole Position (Catalunya) (93) 302 26 61. Fax: (93) 317 83 45. Intermedia, SA (Madrid) (91) 319 06 51. Fax: (91) 310 66 22.

SUBSCRIPCIONS: Xelo Tortosa.

PRODUCCIÓ: Josep Agustí i Jem Cabanes (*Correcció lingüística*), Lina Casanovas (*Maquetació*), Rosanna Puchades (Textos).

DISSENY: Enric Satué.

TRACTAMENT ELECTRÒNIC D'IMATGES: Eina Edicions, SL.

FOTOMECÀNICA: Añón.

IMPRESSIÓ: Rotogràfica Valenciana SAL.

DIPÒSIT LEGAL: V.853-1984.

Control difusió:



Cap part d'aquesta publicació pot ser reproduïda per cap mitjà, ja siga mecànic, fotogràfic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, o qualsevol altre, sense permís de l'editor.

Pujol 104, Fraga 31

Pujol ho ha aconseguit. Ja és president de l'Assamblea de les Regions d'Europa. I a més, per majoria absoluta, com està acostumat a guanyar les coses. Cal dir, que malgrat les aparències i els dubtes d'última hora, no ho tenia gaire difícil. El seu rival més directe, Manuel Fraga, —perquè la candidatura de la senyora Christine Blandin era una anècdota— no podia guanyar, per raons òbvies. El currículum Pujol no té color al costat del de Fraga. Mentre el primer, des de les presons franquistes, ja pensava en Europa, el segon, des del govern franquista lluitava contra la *pérfida Albion*. Un Fraga reconvertit a regionalista-nacionalista-populista-europeista a marxes forçades no ha pogut convèncer a gairebé ningú, ni jugant brut. Pujol ha desplegat una intensa tasca diplomàtica al llarg dels últims mesos, però amb discreció, i ajudat pels seus dos dofins, Miquel Roca i Josep Duran Lleida. Roca s'ha posat a la butxaca els socialistes espanyols, assegurant-se el seu suport, i Duran Lleida, ha buscat tots els suports que ha pogut entre la família demòcratacristiana europea.

El vertader repte Pujol comença ara. Primer ha de demostrar que l'ARE serveix per a alguna cosa, i això vol dir que ha d'aconseguir que les regions europees tinguin més pes a Brusel·les. I segon, haurà de resoldre l'equilibri entre ser una regió a Europa i ser una nació a casa. Si més no, tots els reptes són estimulants.

Televisió i consens olímpic

Han estat dos anys de llargues i tenses negociacions per a una conclusió relativament feliç: Televisió Espanyola (TVE) i TV3-Televisió de Catalunya signaven el passat dijous 2 de juliol l'acord per a la retransmissió conjunta en català dels Jocs Olímpics. "Un exemple de racionalitat", deia Joan Granados. "Un pacte històric" rebtava Jordi Garcia Candau. En síntesi, el pacte suposa que la freqüència del Canal 33 emetrà 24 hores al dia informació olímpica servida pels equips tècnics de TVE englobats en el projecte

temporal de Radio Televisió Olímpica (RTO). El pacte delimita, també, la presidència executiva d'aquest nou canal olímpic —24 hores en castellà al segon canal de TVE i 24 hores en català al Canal 33— que correspondrà a Jordi Garcia Candau i la vice-presidència que serà assumida per Joan Granados. La resta de càrrecs executius i de programació s'han repartit equitativament entre els dos equips directius. Tot, fins la publicitat, funcionarà en base al 50%. Un esforç conjunt que sembla enterrar, per sempre, la guerra civil larvada que s'havia produït entre les dues cadenes des de

l'inici de les emissions de TV3 i que van estar a punt d'impedir la difusió de TV3 a la resta dels Països Catalans. L'acord és, sense dubte, un prodigi de racionalitat. Un ajustament perfecte entre el necessari consens històric d'aquest juliol transcendent i les deprimides economies de les grans cadenes públiques. Junts, la CCRTV i RTVE, inicien una saludable línia de cooperació que suposa l'acta de reconeixement definitiu de la CCRTV com a ens públics representatius del poder català. I contribueixen, alhora, a definir un espai mínim de catalanització en l'aspecte comunicatiu dels JJOO.

Llàstima, però, que aquesta catalanització supose retallar el dret a la informació en llengua pròpia per a una petita part del Principat i per al conjunt del País Valencià, zones que tindran l'obligació de veure les olimpíades en espanyol ja que Canal 33 és encara una cadena que no cobreix tot el territori nacional. Però cal dubtar seriosament que aspectes com aquests preocupen els gestors de l'acord olímpic. És més. Si el consens implica retallar una informació oberta sobre les reivindicacions nacionalistes o censurar les reaccions oposades a certes fallides olímpiques TV3 podria perdre l'objectivitat periodística que havia cultivat durant l'estada catalana de la flama olímpica. Esperem que el fet d'haver aconseguit que un equip de locutors explique els Jocs Olímpics en català no comporte haver de "despistar" la càmera cada vegada que aparega un *Freedom for Catalonia*.

